

Sytuacja egzystencjalna

Pewnego dnia, pewien stary profesor został zaangażowany, aby przeprowadzić kurs dla grupy dwunastu szefów wielkich koncernów amerykańskich na temat skutecznego planowania czasu. Kurs ten był jednym z pięciu modułów przewidzianych na dzień szkolenia. Stary profesor miał więc do dyspozycji tylko jedną godzinę, by wyłożyć swój przedmiot. Stojąc przed tą elitarną grupą (która była gotowa zanotować wszystko, czego ekspert będzie nauczał), stary profesor popatrzył powoli na każdego z osobna, następnie powiedział: – Przeprowadzimy doświadczenie. Spod biurka, które go oddzielało od studentów, stary

profesor wyjął wielki dzban, i postawił delikatnie przed sobą. Następnie wyjął około dwunastu kamieni, wielkości piłki do tenisa, i delikatnie włożył je kolejno do dzbana. Gdy dzban był wypełniony po brzegi i niemożliwe było dorzucenie jeszcze jednego kamienia, podniósł wzrok na swoich studentów i zapytał ich: – Czy dzban jest pełen? Wszyscy odpowiedzieli: – Tak. Poczekał kilka sekund i dodał: – Na pewno? Następnie pochylił się znowu i wyjął spod biurka naczynie wypełnione żwirem. Delikatnie wysypał żwir na kamienie, po czym potrząsnął lekko dzbanem. Żwir zajął miejsce między kamieniami... aż do dna dzbana. Stary profesor znów podniósł wzrok na audytorium i znów zapytał: – Czy dzban jest pełen? Tym razem studenci zaczęli rozumieć. Jeden z nich odpowiedział: – Prawdopodobnie nie. – Dobrze – odpowiedział stary profesor. Pochylił się jeszcze raz i wyjął spod biurka naczynie z piaskiem. Z uwaga wysypał piasek do dzbana. Piasek zajął wolną przestrzeń między kamieniami i żwirem. Jeszcze raz zapytał: – Czy dzban jest pełen? Tym razem, bez zająknięcia, świetni studenci odpowiedzieli chórem: – Nie. – Dobrze – odpowiedział stary profesor. I tak, jak się spodziewali, wziął butelkę wody, która stała na biurku, i wypełnił dzban aż po brzegi. Stary profesor podniósł wzrok na grupę studentów i zapytał ich: – Jaką prawdę ukazuje nam to doświadczenie? Niegłupi, najbardziej odważny z uczniów, biorąc pod uwagę przedmiot kursu, odpowiedział: – To pokazuje, że nawet jeśli nasz kalendarz jest całkiem zapełniony, jeśli naprawdę chcemy, możemy dorzucić więcej spotkań, więcej rzeczy do zrobienia. – Nie – odpowiedział stary profesor. – To nie o to chodziło. Prawda, którą przedstawia to doświadczenie, jest następująca: Jeśli nie włożymy kamieni jako pierwszych do dzbana, później nie będzie to możliwe”.

(*Kamienie życia*, autor nieznan. <http://adonai.pl/opowiadania/duchowe/?id=9>)

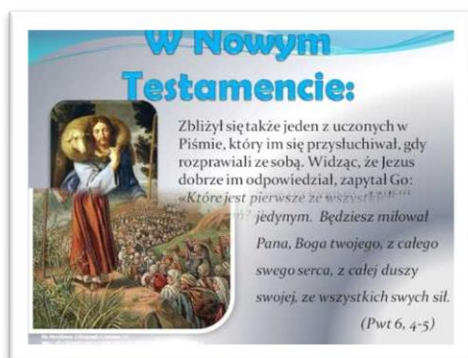
Zadanie

1. *Co jest ważne w życiu człowieka?*

Po zapoznaniu się z treścią opowiadania, zastanów się, **jakie wartości można porównać do kamieni z opowiadania** – wpisz je wewnątrz dzbana narysowanego obok.

2. *Co jest najważniejsze?*

Wybierz to, **co twoim zdaniem jest najważniejsze z wymienionych przez ciebie wartości**, otocz ją kółkiem.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie (Wj 20,3).

Śłuchaj Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan jedynie! Będziesz więc miłował Pana Boga twój, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił (Pwt 6, 4–5).

Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?» Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: Śłuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą (Mk 12,28-30).

Zadanie – Co mówi Bóg? Przeczytaj teksty biblijne a następnie **uzupełnij brakujące wyrazy** w zdaniu umieszczonym pod ramką:

Wj 20, 1–3 Pwt 6, 4–5 Mk 12, 28–30

_____ przykazanie Dekalogu wskazuje, że jedynie _____
należy się absolutna cześć i _____ oraz że nie należy
nikogo ani niczego stawiać _____ Boga.

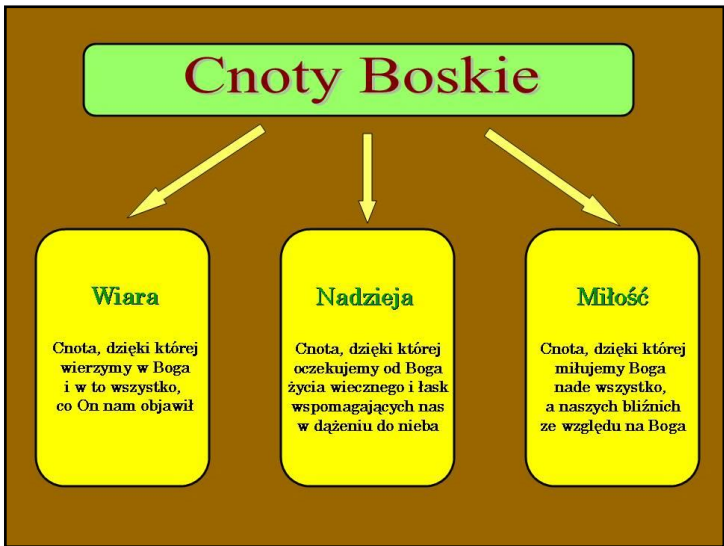

Zadanie 3. Wpisz nazwy „cnót boskich” w odpowiednie kolumny wykresu znajdującego się niżej i wyjaśnij ich znaczenie.

Zadanie:

<https://learningapps.org/view3917230>

Przykazanie wzywające do uznania Boga za jedynego Pana najdoskonalej można wypełnić przez wiarę, nadzieję i miłość. Nazywane są one cnotami boskimi, ponieważ pochodzą od Boga, są Jego darem i do Niego prowadzą.

Dzięki **wierze** skłaniamy się ku Bogu, uznajemy Jego istnienie, przyjmujemy wszystko, co nam o sobie objawił, i powierzamy Mu swoje życie. Kiedy odpowiadamy na wezwanie i miłość Pana Boga, spotykamy Go osobiście. Zadaniem chrześcijanina jest chronić i troszczyć się o własną wiarę, żyć nią na co dzień i odważnie świadczyć o Chrystusie.

Nadzieja budzi i podtrzymuje w nas dążenie do prawdziwego szczęścia, którym jest Bóg. Mieć nadzieję, to znaczy w każdej okoliczności życia ufać Bożym obietnicom i z pomocą Ducha Świętego cierpliwie oczekiwać na ich wypełnienie. Największą nadzieją chrześcijan jest wieczne szczęście z Bogiem.

Miłość uzdalnia nas do kochania Boga ponad wszystko ze względu na Niego samego. Ludzka miłość jest odpowiedzią na miłość Boga, którą objawił w całej historii zbawienia, a szczególnie przez życie i dzieło Jezusa Chrystusa. Miłość do Boga przejawia się w modlitwie, liturgii, życiu według Jego nakazów, ale także w miłości do każdego człowieka.

Zapamiętaj!

Pierwsze przykazanie Dekalogu wskazuje, że jedynie Bogu należy się absolutna cześć i miłość, i że nie należy nikogo ani niczego stawiać na Jego miejscu. Uznając Boga za jedyne Pana powinniśmy wierzyć Jego słowom, złożyć w Nim całą naszą nadzieję oraz kochać Go ponad wszystko.

Modlitwa

Wierzę w Ciebie, Boże żywy,
W Trójcy jedyny, prawdziwy
Wierzę w coś Objawił Boże,
Twe słowo mylić nie może

* * *

Ufam Tobie, boś Ty wierny,
Wszchemocny i miłosierny
Dasz mi grzechów odpuszczenie,
Łaskę i wieczne zbawienie.

* * *

Boże, choć Cię nie pojmuję,
Jednak nad wszystko miłuję.
Nad wszystko, co jest stworzone,
Boś Ty dobro nieskończone.
A jako samego siebie,
Wszystkich miłuję dla Ciebie.

Źródła grafik:

<https://pixabay.com/pl/photos/krug-dzban-wina-pojemnika-wazon-366739/>

https://static.scholaris.pl/main-file/788/cnoty-boskie_52016.jpg

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/2/2b/Schnorr_von_Carolsfeld_-_Glaube%2C_Liebe%2C_Hoffnung.jpg/1024px-Schnorr_von_Carolsfeld_-_Glaube%2C_Liebe%2C_Hoffnung.jpg

https://static.deon.pl/storage/image/core_files/2013/3/25/299c2175199c5e2879749ae9b216d6e7/jpg/deon/articles-thumb-xlarge-breakpoint-default/czego-uczy-pierwsze-przykazanie-boze.webp